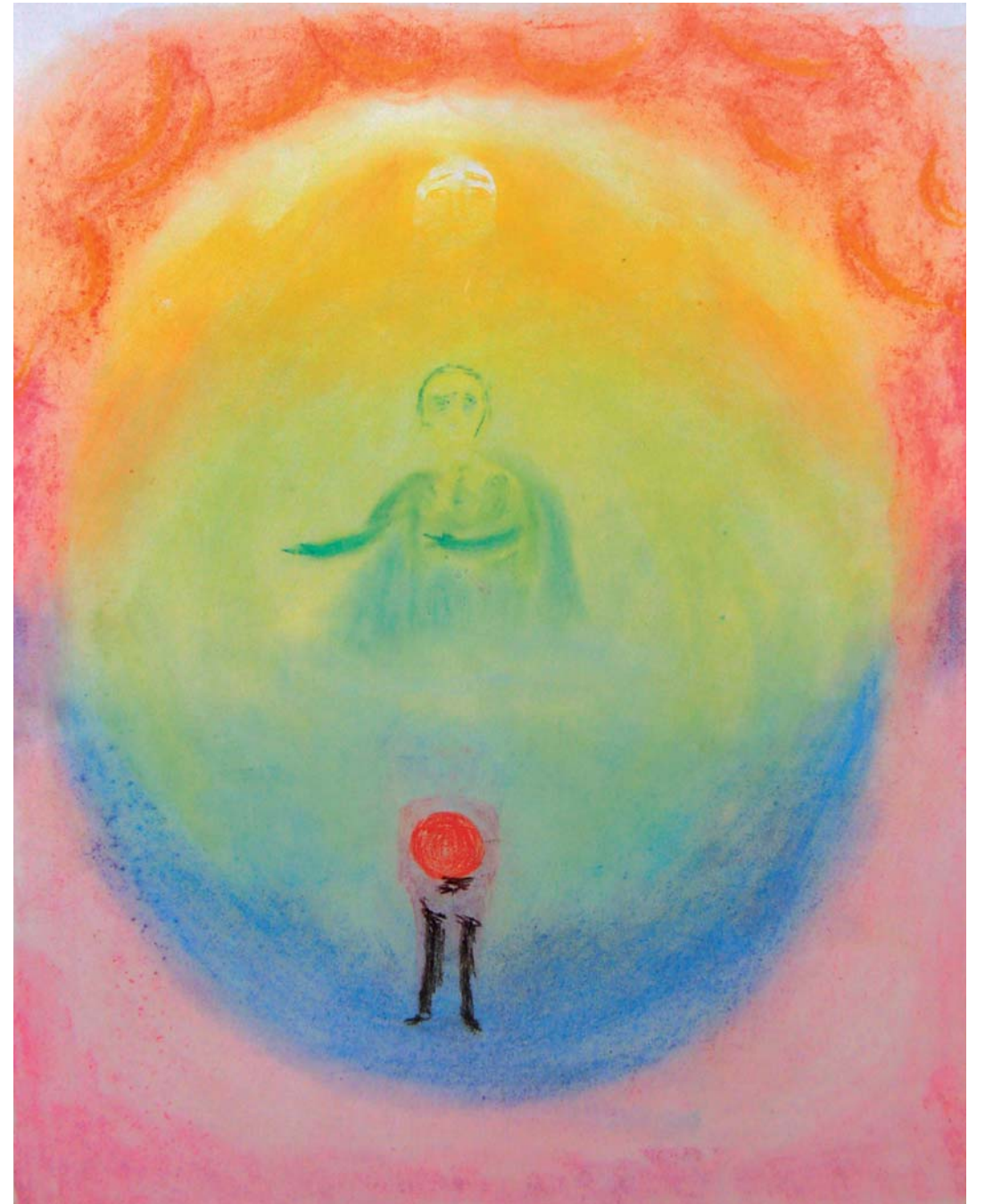
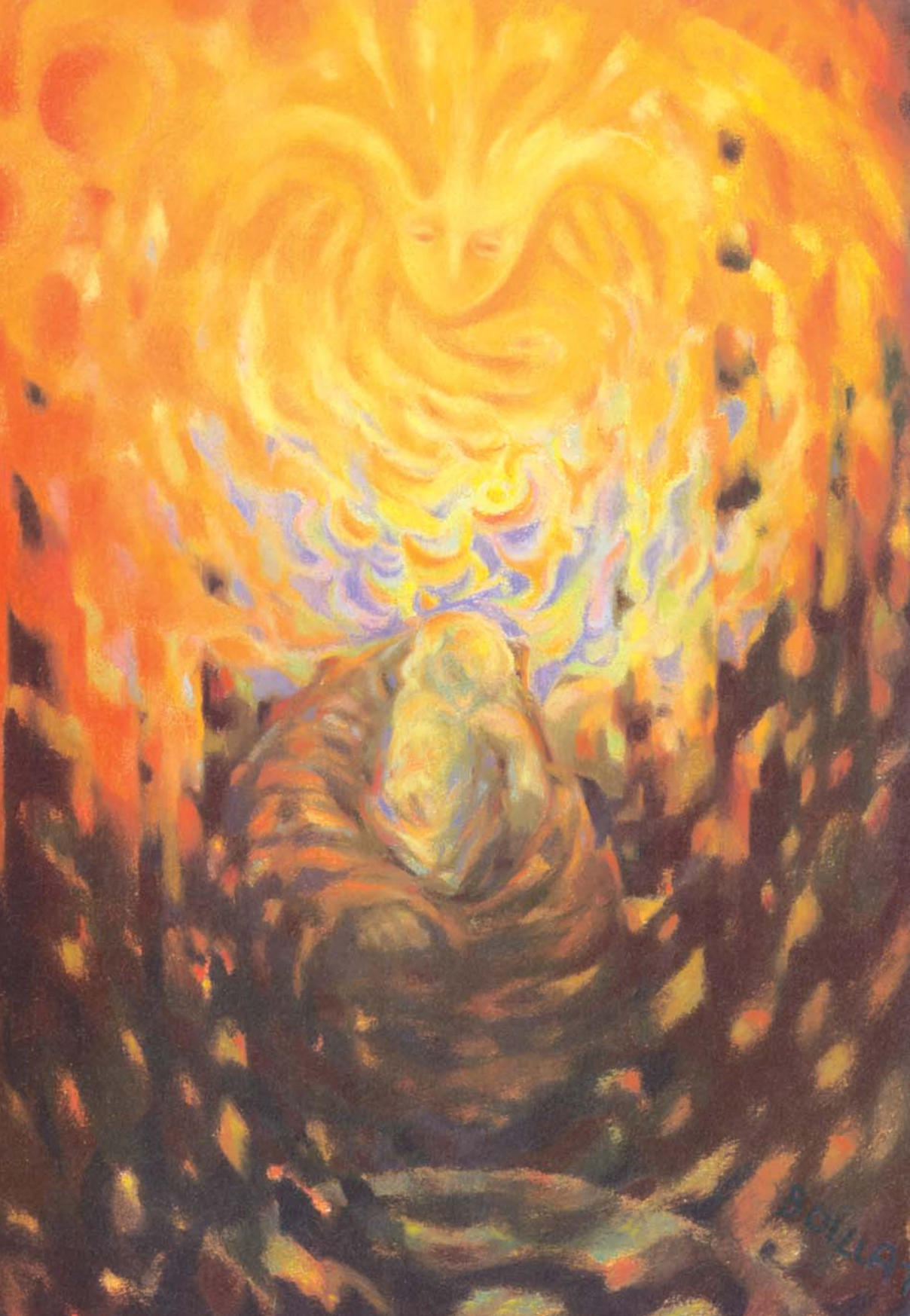

1/2011

„Jsem-li vychovatelem a můj svěřenec neodpovídá tomu, co bych si přál, pak bych nejprve neměl svůj pocit směřovat proti svěřenci, nýbrž proti sobě samému. Měl bych se natolik cítit v jednotě se svým svěřencem, že se budu sebe ptát: ‚Není to, co je u tohoto svěřence nedostatečným, následkem mých vlastních činů?‘ Namísto, abych směřoval svůj pocit proti němu, budu pak mnohem více uvažovat nad tím, jak bych se měl chovat, aby v budoucnosti můj svěřenec mohl lépe odpovídat mým požadavkům. Z takového smýšlení se pozvolna mění celý způsob myšlení člověka. To platí pro to nejmenší, jako pro to největší. Z takového smýšlení nahlížím například na zločince jinak, než kdybych takto nesmýšlel. Zdržuji se svých úsudků a říkám si: ‚Jsem pouze člověk stejně jako on. Jen výchova a vzdělání, kterých se mi díky poměrům dostalo, mne možná uchránily před jeho osudem.‘ Pak mohu také dobře dojít k myšlence, že tento bratr by se stal jiným, kdyby učitelé, kteří se namáhali se mnou, věnovali své úsilí jemu. Budu vděčným, že se mi dostalo části něčeho, co jemu bylo odebráno...“

Rudolf Steiner, O poznávání vyšších světů

Člověk a výchova

Časopis pro waldorfskou pedagogiku

**Téma: Co znamená anthroposofie
pro waldorfské školy?**

Čtvrtletník Člověk a výchova se věnuje waldorfské pedagogice založené Rudolfem Steinerem a snaží se přispět k jejímu rozvoji a prohloubení v českém prostředí. Bližší informace: www.iwaldorf.cz.

evropský
sociální
fond v ČR

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ